

KAAI
THEATER

WOWmen!²⁰¹⁸
Gender Art Society

HELENA DIETRICH & JANNEKE RAAPHORST

Elastic Habitat

SAMIRA ELAGOZ

Cock, Cock... Who's There?

JULI APPONEN

Life is hard and then you die (part 3)

Kaaistudio's • 6>8/03 • performance/dans

EXTRA Op dinsdag 6/03 kan je een post-performance talk bijwonen met **Samira Elagoz** en **Juli Apponen** over trauma en creativiteit, gemodereerd door Julie Rodeyns.

HELENA DIETRICH & JANNEKE RAAPHORST Elastic Habitat

6>8/03 • 17:30 – 22:00 • installatie/performance • in het Engels
doorlopend, duur van sessie: 30 à 40 min.

OP DE 2DE
VERDIEPING

Elastic Habitat is een immersieve installatie – een soort speeltuin zeg maar – die je uitnodigt textiele sculpturen te onderzoeken, aan te raken of zelfs te dragen. Helena Dietrich ontwierp de textiele figuren samen met Janneke Raaphorst op basis van één-op-één-sessies met verschillende gasten. Tijdens deze gesprekken onderzochten ze de persoonlijke perceptie van het eigen lichaam. Valt je persoonlijkheid samen met dat lichaam en alles wat het omringt? En als je daar dingen aan verandert, verander je dan zelf ook? Je kruipt letterlijk in de huid van een denkbeeldig lichaam en krijgt zo de tijd om op een onbevangen, zintuigelijke, intuïtieve manier je eigen identiteit te onderzoeken.

- De Duitse ontwerpster en performance-artieste Helena Dietrich onderzoekt het belang van symbolisme in onze esthetiek – en hoe die zich in onze identiteit heeft ingebed. Ze woont sinds vier jaar in Brussel en volgde er een onderzoekstraject bij a.pass.

SAMIRA ELAGOZ Cock, Cock... Who's There?

6>7/03 • 20:30 • performance • 65 min. • in het Engels

Cock, Cock... Who's There? is een verontrustend en aangrijpend verslag van een jonge vrouw die intimiteit en geweld onderzoekt. Samira Elagoz neemt je mee op een expeditie langs online platformen zoals Tinder en Chatroulette, aangevuld met live ontmoetingen. Met de camera in de hand werpt ze een licht op de online manipulatie van lichamen, terwijl ze op een slimme manier de rollen omdraait van de typische man-vrouw-dynamiek op het internet. Onderweg probeert ze haar autonome seksuele expressie te hervinden. De resulterende voorstelling is even onrustwekkend als ontroerend. Kan Elagoz nieuwe manieren vinden om zich tot mannen te verhouden?

- De Fins-Egyptische theatermaker Samira Elagoz studeerde in 2016 af aan het SNDO in Amsterdam. Steevast incorporeert ze video en film in haar performances, met als resultaat een nieuw soort docu-fictie-genre. Dit najaar gooide ze tijdens het IDFA festival in Amsterdam hoge ogen met de film *Craigslit Allstars*. Sindsdien heeft haar carrière vleugels gekregen. We verwelkomen haar nu voor het eerst in het Kaaitheaterprogramma.

JULI APPONEN Life is hard and then you die (part 3)

7/03 – 19:00 & 8/03 – 20:30 • lecture/performance • 60 min. • in het Engels

Juli Apponen onthult een autobiografie van haar lichaam. Onvermijdelijk gaat die over identiteit, seks en gender. Het resultaat is een collage van onnoemelijke pijn, moderecensies, anatomische rapporten van veel te veel operaties, herinneringen, astrologie, enkele verontrustende ideeën en dromen, en bureaucratische avonturen. Wie of wat bepaalt wie of wat je bent? Deze indringende lecture performance beantwoordt die vraag, misschien uitdrukkelijker dan je eigenlijk wil.

- De Finse Juli Apponen studeerde aan de Noorse Theater Academie, maar woont en werkt tegenwoordig in Stockholm. Als performer en choreografe is ze niet zo zeer geïnteresseerd in de ongebreidelde mogelijkheden van het lichaam of virtueuze bewegingen op scène – maar zoekt ze net grenzen, zwakheden en beperkingen op.

OVER *ELASTIC HABITAT*

door Helena Dietrich & Janneke Raaphorst

Een omgeving is een lichaam.

Een lichaam is een habitat.

In welk lichaam woon jij op dit moment?

Hoe zie jij je eigen lichaam?

Hoe verhoud je je met je lichaam tegenover dat lichaam dat jouw habitat is?

Welke parameters bepalen het lichaam of de habitat waarin je leeft?

In welk lichaam of in welke habitat zou je zelf willen wonen?

Kan je het lichaam en bij uitbreiding de habitat waarin je wil leven ombouwen?

Kunnen we de ervaringen van ons eigen lichaam met elkaar delen?

Kan dat ons iets leren over het collectieve of gedeelde lichaam waarin we leven?

Jouw gevoelsmatige of ingebeelde lichaam kan je naar een antwoord op deze vragen leiden.

Elastic Habitat

The project of *Elastic Habitat* is an ongoing and growing archive of materialized body perceptions. Each booklet gathers excerpts and traces from one individual session with a guest during 2016–2017.

In one-on-one sessions, these guests were asked to contemplate their present state and to explore the perception of their own bodies, their invisible habitat. A habitat consists of material and immaterial phenomena. It is an assemblage of subjective momentary perceptions, sensations, feelings, thoughts, and physical processes that form the body's ever-changing environment. During these intimate 'self-contemplations', the guests were invited into processes in which inside and outside are actively related. Internal perceptions of a body and its habitat were stimulated through sensitization and then explored through movement, voice, drawing and reading exercises. To make their perceptions accessible to others, they tried to translate them into 3-dimensional material forms. Each session resulted in the description of one individual's momentary perception of their body habitat.

These descriptions were then created into textile sculptures, or better, 'wearable bodies', that reflect the invisible imaginary habitat we live in, or that lives 'with' us, to make it visible and tangible for others.

The process of describing the form of something which is being perceived internally and which is in constant motion is a paradoxical one. How, through description, can one give form to something immaterial? Hence the aim was and is not to perfectly achieve the form of that internal perception but rather to channel all the possible translations implicated in such a process, including the translation through which the artist and the designer materialized the description of the participant. The unavoidable misunderstandings in this process of translation, like in the children's game 'Whisper down the lane', create accidental poetry.

A body is an environment, forming the habitat of a consciousness. The design of that habitat codetermines how an individual experiences themselves sensuously. The form of a body also operates towards the outside. It radiates into its environment by filling it with volume, tension and movement suggestions. It is an interplay between the body as the mediator between its individual perceptions and their translation into a form in space.

The wearable bodies, as the space in-between the inside and the outside of the body, offer a platform for the disclosure and transformation of this dynamic and have the ability to transmit symbolic information from body to body. In an elastic habitat the territory of one's body can be dislocated. The perception of a body can travel and be appropriated by someone else.

By examining a body habitat from how it is felt from inside, inner perceptions and fantasies reveal different body-images of the self. These body-images invite us to reconsider the representational qualities and functionalities of the current landscape of body-aesthetics and presences. The alternative beings, creatures, ghosts, bodies and genders, who reside as abstract perceptions within us, open up new perspectives of being. By wearing the inside on the outside, we might encounter aesthetics and forms that establish in their relational nature an emotional and attentive connection to its wearer.

OVER *LIFE IS HARD AND THEN YOU DIE (PART 3)*

door Juli Apponen

Life is hard and then you die (part 3) is een document van gebeurtenissen die moeilijk te vatten zijn. Het is een poging om de ervaring en de affecten van fysieke pijn en deconstructie van de identiteit over te brengen. Twee intieme 'dingen' die onmogelijk volledig door een ander persoon begrepen kunnen worden.

Ook Elaine Scary schrijft hierover in haar boek *The Body in Pain, the making and unmaking of the world*:

'Wat pijn ook bereikt, ze bereikt het deels door de onmogelijkheid haar met elkaar te delen, en ze verzekert deze onmogelijkheid door haar weerstand tegenover taal. Fysieke pijn houdt de taal niet zomaar tegen, ze vernietigt de taal.'

Ze schrijft ook:

'Zelf in grote pijn verkeren, geeft je zekerheid; horen dat iemand anders pijn heeft, vertwijfelt.'

Deze voorstelling bevat expliciete en gedetailleerde verwoordingen van excessieve pijn en operaties. Hou je niet in om – om welke reden ook – de zaal te verlaten. En vergeet niet dat je ook mag lachen.

SAMIRA ELAGOZ KLOPT AAN BIJ HET WOMMEN!-FESTIVAL

Michaël Bellon in gesprek met Samira Elagoz (BRUZZ, 28/02/2018)

Het WoWmen! festival van het Kaaitheater presenteert tijdens de week van de internationale vrouwendag meer dan tien evenementen rond feminisme, gender en intersectionalisme op verschillende locaties. Daaronder een intrigerende, gedurfde, persoonlijke en vernieuwende lecture performance van Samira Elagoz, die al op verschillende plekken in de wereldsucces oogste.

Dat ze niet meer verwantschap voelt met haar Finse dan met haar Egyptische achtergrond of omgekeerd, antwoordt de Fins-Egyptische performance-kunstenaar Samira Elagoz (Helsinki, 1989) ter kennismaking. “Noords/Arabisch, koud/warm, dronken/nuchter: het is een voortdurende onbesliste strijd in mijn hoofd.” Elagoz studeerde twee jaar geleden af als bachelor choreografie aan de Hogeschool voor de Kunsten in Amsterdam, waar ze nog steeds woont. Sindsdien toerde ze zowat onafgebroken met haar twee bekroonde afstudeerprojecten. De film *Craigslist Allstars*, die haar ontmoetingen documenteert met onbekende mannen met wie ze afspraak via de site Craigslist, en de daarmee verwante theaterperformance *Cock, Cock... Who's there?*, die deze week in het Kaaistudio's te zien is.

Beide passen in Elagoz' doorlopende *Stranger Project* – een collectie van veelal gefilmde ontmoetingen met vreemde mannen in verschillende wereldsteden en in cyberspace. Daarmee snijdt ze onderwerpen aan als de ontmoeting tussen man en vrouw, de vrouwelijke seksualiteit, seksueel geweld en de manipulatieve kracht van de camera. Altijd met inzet van eigen lijf en leden, want *Cock, Cock... Who's There?* bespreekt helaas ook een persoonlijk verhaal van seksueel misbruik.

Je hebt choreografie gestudeerd. Welke aspecten daarvan zijn nog in dit werk terug te vinden?

Samira Elagoz: Eigenlijk heb ik vooral performance gestudeerd en daar ben ik nog altijd in geïnteresseerd. Hoe 'performen' mensen zichzelf? In levenden lijve, voor een camera, of online. En hoe 'spelen' we onze gender-rollen in een clichématige situatie als de eerste ontmoeting tussen een man en een vrouw. De gefilmde reacties van de mensen die ik toon, hoe subtiel ook, zeggen meer over gender-relaties dan acteurs ooit zouden kunnen tonen. Ik laat het publiek echte mensen zien die zoeken naar aandacht, erkenning of een of andere vorm van identiteit.

Herover je met je projecten de vrouwelijke zeggenschap over de representatie van vrouwelijkheid, (vrouwelijke) seksualiteit en gender-rollen?

Elagoz: Mijn research was geen kruistocht voor *empowerment* en ook geen commentaar bij onze sociale relaties, maar het is duidelijk dat mijn werk mensen kan confronteren met de kracht van vrouwelijkheid en de reacties die die kracht kan uitlokken. Ik denk dat mijn werk de mannelijke blik deconstrueert, zonder hem in competitie te laten gaan met de vrouwelijke blik. Want de mannen die ik film, konden zelf kiezen hoe ze zich gedroegen, en mochten mij ook filmen.

***Cock, Cock, ... Who's There?* is verwant met je documentaire-film *Craigslist Allstars*, waarin je soms hallucinante first dates vastlegt met vreemde mannen met soms vreemde voorkeuren. Alleen gaat het in dit stuk ook over je persoonlijke ervaringen met seksueel geweld. Hoe verhouden de twee werken zich tot elkaar?**

Elagoz: *Craigslist Allstars* functioneert op zichzelf zonder het verhaal van de verkrachting. *Cock, Cock... Who's There?* kijkt terug op de periode van research voor de film, maar bevat ook de onthulling van mijn ervaring met seksueel geweld. Zo wordt het een poging om terug de confrontatie aan te gaan met mannen, en met het effect dat het trauma had op mijn identiteit, mijn relaties en mijn eigen seksualiteit.

De performance moest een eerlijk en toegankelijk perspectief bieden op verkrachting. Zonder het publiek het ongemakkelijke gevoel te bezorgen mij als een slachtoffer te moeten zien. Met de mogelijkheid om een open discussie over het onderwerp te kunnen hebben.

Ik hoor soms dat *Cock, Cock... Who's There?* een onconventionele manier zou zijn om met trauma om te gaan. Maar wat is in deze dan conventioneel? Zelfverminking? Groepstherapie? Door ongecensureerd te vertellen wat er allemaal door mijn hoofd omging, wilde ik tonen hoe complex het is om met zo'n zaak om te gaan, maar ook hoeveel legitieme manieren er zijn om dat te doen. Het is geen rechtszaak, maar een onderzoek. Niet alleen naar mannen, maar ook naar mijn eigen handelingen.

Het stuk heeft als monoloog iets van een met film gedocumenteerde lezing. Wat is de kracht van deze vorm?

Elagoz: Film kan authentieke levenservaringen vastleggen. Beter dan re-enactments of een toneelbewerking toont film waar je echt doorheen ging. Maar naast die documentaire waarin het publiek mijn emotionele en soms verwarde vroegere zelf ziet, is er die getuigenis op de scène, waarin mijn huidige zelf bedacht kan terugblikken.

Helaas sluit dit verhaal ook aan bij de vele recente #MeToo-getuigenissen.

Elagoz: Het lijkt zelfs alsof mijn stuk een #MeToo-getuigenis is, maar #MeToo dateert van na dit stuk. Al sinds 2015 gebruik ik het web om de gevolgen van de verkrachtingscultuur te onderzoeken. Ik kan dus ook moeilijk zeggen dat ik verrast werd door #MeToo. Het feit dat ik hiermee bezig was wees erop dat er iets aan zat te komen. Al ben ik wel verheugd dat het bewustzijn over dit onderwerp zich via internet en sociale media zo snel uitbreidt en zoveel teweeg brengt.

credits

HELENA DIETRICH & JANNEKE RAAPHORST Elastic Habitat

concept Helena Dietrich **in collaboration with** Janneke Raaphorst | **hosts/performers** Julien Bruneau, Esta Matkovic, Irina Lavrinovic, Janneke Raaphorst, Helena Dietrich | **research and one-to-one sessions with guests** Helena Dietrich **with** David Liver, Isabel Burr-Raty, Julien Bruneau, Katharina Smets, Lili M. Rampre, Lynn Suemitsu, Miriam Rohde, Veridiana Zurita | **textile bodies** Janneke Raaphorst **with** Carly Rose Bedford, Dieneke Hol, Marija Sujica, Nevin Uzun, ruralurban | **set creation** Leila Boukhalifa | **sound design** Lynn Suemitsu | **voices** Julien Bruneau, Justine Maxelon, Irina Lavrinovic, Thomas Proksch, Varinia Canto Vila, Freek Willems | **sound technics** Kenny Martens | **light design** Michaël Janssens | **printed matter, text and design** Helena Dietrich | **redaction** Elke Van Campenhout | **proof reading** Patrick Lennon | **dramaturgical advice** Heike Langsdorf, Marialena Marouda, Julien Bruneau | **scenographic and artistic advice** Miriam Rohde, Veridiana Zurita | **co-production** Buda, Eau&Gaz, Kunstenwerkplaats Pianofabriek, nadine vzw, WP Zimmer | **with the support of** Kaaitheater, Campo | **supported by** the Flemish Government and the Flemish Community Commission

SAMIRA ELAGOZ Cock, Cock... Who's There?

written, directed, edited by Samira Elagoz | **performers** Samira Elagoz, Ayumi Matsuda, Tashi Iwaoka | **advice** Jeanette Groenendaal, Bruno Listopad, Richard Sand | **sound** David Krooshof | **support** The Finnish Cultural Foundation, Bloom Award, SNDO

JULI APPONEN Life is hard and then you die (part 3)

created & performed by Juli Apponen | **thanks to** Claire Hind

MEER WOMMEN!-PERFORMANCES

Ligia Lewis minor matter

Drie performers werpen zich op de kleur rood – tussen liefde en woede in – tot de uitputting nabij is.

Kaaistudio's • 9>10/03 • dans

Mette Ingvarlsen 21 Pornographies

Dat pornografie zich tot diep in onze samenleving heeft geworteld, wil Mette Ingvarlsen onderzoeken én onthullen.

Kaaitheater • 9>10/03 • dans/performance

The Monastery A-LIFE

Verwacht je aan een kloosterdag in stilte – met de occasionele *rave* – waarin je de esthetiek van de monnik deconstrueert en verdiept.

Kaaistudio's • 9>10/03 • rituelen

WOWMEN!-TALKS & DEBATTEN

Mannen leggen mij altijd alles uit rond Rebecca Solnit

gepresenteerd door RoSa

RoSa (Zennestraat 40, 1000 Brussel) • 6/03 • 12:00 • talk/debat • 120 min • in het Nederlands

Heleen Debruyne, Joost Vandecasteele, Simone Van Saarloos (mod.), Rebekka De Wit, Anousha Nzum & Martijn Veerman

Zijn seksistische grappen onschuldigheid?

gepresenteerd door Kaaitheater & DeBuren

Kaaitheater • 6/03 • 18:00 • debat • 90 min. • in het Nederlands

Actieve hoop: hoe de chaos onder ogen zien zonder gek te worden

rond het gedachtegoed van Joanna Macy

gepresenteerd door Kaaitheater & Waerbeke

Kaaitheater • 8/03 • 14:00>17:00 • talks/workshops • in het Nederlands

Gloria Wekker White Innocence

gepresenteerd door Kaaitheater, DeBuren & VUB/RHEA Research

Kaaitheater • 7/03 • 20:30 • talk/debat • 120 min. • in het Engels

RoSa Library on the road

Kaaistudio's • 6>10/03 • voor & na de voorstellingen, naast de bar • in het Nederlands en het Engels